

Väri puhtaan valkoinen on kuin maisema talvinen, maito kirnussa kermainen tai marmori linnojen muurien. Väri kirkas on keltainen ja aina yhtä suloinen, väri juhlan, pääsiäisen, ylösnousemushetken Jeesuksen. Väri tummempi on oranssi, kuin tuore appelsiini, porkkana, vihannes terveellinen tai aurinko nouseva aamuinen. Seuraava väri on punainen, joskin heleä sellainen; kuin tytön nuppuhuulet tai puna poskien on väri heleän punainen. Väri vaaleanpunainen on hempeä ja ällöinen. Se prinsessoille sopii vaan, jotka ei millään tahdo luopua kruunustaan. On myös väri violetti. Tummaksi se itsensä oletti - tummaksi niin kuin sametti tai tummaksi niin kuin yö, joka valon päivästä syö. Väri vielä tummempi on sininen, kuin tähtitaivas öinen; kaunis, tumma ja ihana, täyteläinen, tuoksuva metsäorvokin sinisen lailla. Väri tummin on kuitenkin musta, joka ei välittänyt muusta kuin suuresta surusta mustassa hautajaispuvussa. Sitä seuraa harmaa, väri sateisten päivien, köyhien lasten pukujen ja pohjoisten, jylhien vuorten. On väri viimeinen iloinen vihreä sävyiltänsä räikeä. "On se kirkkaampi kuin kuusi tai lelu aivan uusi!" joku vihreästä huusi.